

Rodina základ štátu

V poslednej dobe sa dost' často stretávame a riešime otázku rôznych pokusov – sexualizovať našu mládež, deti v čoraz nižšom veku, dokonca aj v predškolskom (*rôzne LGBT agendy, rodová ideológia, učebnice pre deti so sexuálnym obsahom*). A keďže aj veľká časť dospeléj populácie, generácie - ktorá už dnes má deti, bola zasiahnutá sexualizáciou (*hoc v inej forme, najmä v 90-tych rokoch, prietržou rôznych západných liberálnych názorov, filmov, seriálov, mediálnych správ, kde sa propaguje promiskuitný štýl života*), — tak mnohý z nich (*bez pochopenia a preniknutia do podstaty tohto javu*) len kývnu rukou s frárou: „*Nebuďte svätuškársky, na erotike a sexe nič zlé nie je...Sú oveľa horšie veci...*“

Hoci túto tému radi riešia predstavitelia cirkví (*čo je chvályhodné*), v skutočnosti táto téma nemá priamo s náboženstvom nič spoločné, ale ide o otázku na úrovni *5.priorty zovšeobecnených prostriedkov riadenia* — teda o útok ktorý má za cieľ genocídu národov, na ktoré je zameraný. Nižšie vysvetlím aj prečo...

V Ruskom jazyku existuje slovo „*pravednosť*“, ktoré ani v slovenskom, ani českom jazyku nemá ekvivalent, hoci je možné že ani nie každý Rus správne chápe jeho podstatu.

Pravednosť, — je také správanie sa všetkých procesov vo vesmíre, ktoré vedie k celovesmírnej harmónii. Keď každý proces sa zúčastňuje celovesmírneho procesu a žiadny z nich v dlhodobom aspekte nenarušuje celovesmírnu harmóniu, lokálne ani globálne.

Pochopiteľne že každá vec má svoj životný interval, svoju periódu života, svoj začiatok i koniec – a potom sa pretransformuje na iný útvar (týka sa to aj Zeme), no tieto intervaly majú rôznu dĺžku, a v priebehu svojho života sa zúčastňujú celovesmírnej harmónii. Táto celovesmírna harmónia je v podstate súhrnom všetkých objektívnych zákonitostí, obrovská sústava rovníc – megalgoritmus – ktorého úlohou je udržiavať túto harmóniu (rovnováhu) a ak sa niečo živé odchýli z tejto rovnováhy, tak pôsobiť smerom k tomu aby sa rovnováha obnovila. Možno to nazvať aj celovesmírnou etikou — teda súhrnom zákonitostí ktoré kladú vonkajšie mantinely procesom tak, aby všetko tieklo v prúde Zámeru Tvorcu, a nič sa neprelialo cez brehy Predurčenia.

Takže v prvom rade treba pochopiť, že etika sa netýka len ľudí a ľudstva, ale úplne všetkého okolo aj mimo nás. Preto prakticky všetky ľudské vynálezy sú inšpirované prírodou, lebo tam všetko funguje harmonicky, a my sa len pokúšame čosi obkukať a skopírovať („*kapieren und kopieren*“) a vytvárame nie celkom dokonalé analógie – čo závisí od miery chápania nielen funkcie samotného objektu a procesu, ale aj toho, ako tento objekt a proces má zapadať do celku aby tvoril a nenarúšal harmóniu. Etika súčasných vedcov je prevažne taká, že sa zaujímajú hlavne o funkciu skúmaného objektu a jeho zužitkovanie, a nezaujíma ich už, ako daný proces zapadá do globálneho prírodného procesu a ako sa spolupodieľa na objektívnej celoprírodnej/celovesmírnej etike.

Takže možno usúdiť, že základným cieľom každého procesu je aby fungoval bezchybne/ideálne, a tiež, aby sa podieľal na bezchybnom fungovaní nadradeného procesu, ktorého je súčasťou. Inými slovami, každý tvorivý proces musí spoľahlivo a dlhodobo

fungovať a neničiť nadradené procesy, ktorých je súčasťou, a tiež neblokovať vznik pomocných čiastkových/vložených procesov.

Funkcia štátu je tiež jedným z takýchto rozsiahlych procesov. Funkciu štátnosti veľmi dobre vyjadril A.Lincoln:

"Zákonnou úlohou vlády je robiť pre spoločenstvo ľudí to, čo každý z nich sám individuálne nie je schopný urobiť buď vôbec, alebo to nemôže urobiť dobre".

"Štát nesmie robiť za ľudí to, čo by ľudia mali robiť sami, alebo čo môžu urobiť sami."

Ďalej. Štát tvoria v prvom rade ľudia, jednotlivci. Aby štát mohol premýšľať o svojej budúcnosti, a celkovo svojej budúcej a trvalej existencii, musí sa postarať, aby občanov v štáte neubúdalo, ale aby populácia nadobudla svoju existenčnú kapacitu (ideálny počet) – primeranú zdrojovej stabilite a ďalším parametrom. Jedným z takýchto nástrojov, ktoré spoľahlivo už tisícročia plnia túto funkciu, na udržanie vyšších spoločenských zoskupení (*nemusí to nutne byť štát, tak ako ho chápeme dnes, v minulosti to boli aj iné útvary*) — je **rodina**. Rodina je reprodukčným orgánom spoločnosti, a pokiaľ funguje harmonicky, produkuje štátu kvalitných a užitočných pre celé spoločenstvo jedincov.

Ako som už naznačil vyššie, *objektívna etika je vynálezom Tvorcu*, je súborom tých vesmírnych, prírodných a sociálnych zákonov, ktoré dokážu harmonizovať veľké množstvo procesov navzájom, tak aby všetko fungovalo vyvážené.

Najlepšie to vidno na prírode. V štáte, v spoločnosti i rodine je etika tým, čo plodí najlepšie riešenia pre ten účel, aby všetko ako celok fungovalo vyvážené. Netreba si to ale mýliť s pseudoetikou rôznych religii/filozofií, ale vždy treba hľadať skutočnú objektívnu etiku (pravednosť) – teda ozajstné fungujúce recepty a modely. Aby šlo o vyváženú kooperáciu a symbiózu jednotlivcov v rodine → rodín v štáte → štátov uprostred „ľudstva ako celku“ → a „ľudstva ako celku“ v biosfére Zeme.

Nuž, „dobrý štátnik nie je kupec, a ľudia nie sú zrno“ – aby si povedal: „*neoplatí sa mi doma pestovať obilie, doveziem si ho zo zahraničia*“ — tak ako to robia šéfovia A.Merkelovej, že miesto reprodukcie štátotvorného domáceho obyvateľstva, ktorého podmienky sú žiaľ nastavené na autodeštrukciu (autogenocídu), si dovezie cudzí národ zo zahraničia.

Preto gramotný štátnik (*ktorý bol poverený vlastným národom*) by mal brániť snahám rozvrátiť inštitút rodiny, svoj reprodukčný orgán, zabezpečujúci existenciu národa a kultúry v aktuálnej podobe.

Čo je vlastne poslaním rodiny vo vzťahu k štátu?

- Zabezpečuje obnovu populácie.
- Malo by chrániť svedomie detí pred otupením a morálnou degradáciou. Pretože len morálne rovnorodá spoločnosť dokáže vytvoriť ideálne fungujúci štát, ktorý dokáže fungovať aj bez zákonov. (*Zákony sú potrebné tam, kde kvitne hojnosť individualizmu, no najmä na udržanie davo-„elitárnej“ spoločnosti, ktorá pochopiteľne nevyhovuje všetkým vrstvám spoločnosti*)
- Rodina by:
 1. Mala zabezpečiť spoločnosti predovšetkým *dobrého Človeka* (ako jednotlivca), so svedomím a silnou vôľou. Viest' ho k tomu, aby dosiahol Ľudský typ štruktúry psychiky ešte pred pubertou.
 2. Pripraviť potomkov na budúcu úlohu rodičovstva. (To bola primárna úloha bábik u dievčat.)
 3. Podporovať u detí pracovné návyky a zručnosti. (Malým chlapcom v tomto dosť pomáhali stavebnice, rozvoj motoriky, technického zmysľania). To čo sa

chlapci a dievčatá v rodine naučia ako deti, všetky takto získané vedomosti a zručnosti budú pre nich užitočné, keď si sami založia rodiny.

4. Dať im povedomie o tom čo je to občan a čo je to štát, vlasť. O nevyhnutnú politickú výchovu, aby sa každý človek vedel gramotne orientovať v politike (vrátane globálnej) a byť zodpovedným občanom – to by mal mať na starosti štát a škola.

Na jednotlivcov a nepriamo na rodinu sa na 5. *priorite ZPR* útočí rôznymi nástrojmi genocídy. Väčšina týchto nástrojov má ten spoločný aspekt, že vytvárajú u ľudí istú **závislosť**. *Drogy, alkohol, tabak* – na začiatok netreba veľa a človek sa stane závislým, na nástroji svojej skazy. Alkohol a drogy nielen že ničia genetiku a zdravie jednotlivcov, s degenerujúcim vplyvom na potencionálne potomstvo – ale ničia a rozbíjajú aj rodiny ako také (*reprodukčný orgán štátu*). Ak je rozbitá, nefunkčná rodina, potom nie je schopná odovzdať potomstvu potrebné vedomosti, návyky a zručnosti, aby samo zvládlo úlohu rodičovstva, s tým že aj ono bude vedieť odovzdať správne harmonické recepty svojmu potomstvu na to, ako má fungovať rodina, aby pritom nerozbíjala seba a rodiny ďalších potomstiev, ale aj štát.

Nuž, každý človek má v sebe 13. komnatu (*centrum závislosti v mozgu*), teda aspekt ku ktorému sa treba správať s úctou, nezahrávať sa nezodpovedne a neopatrne s tým, čo sa môže vymknúť z rúk. Pretože rozbiť niečo sa dá veľmi ľahko, ale znovu to pozliepať a napraviť omyly je veľmi náročné. To sa týka aj takého agresívneho nástroja, ako je sexualizácia dospelých, ale predovšetkým mladistvých a detí. Mnoho chlapcov vie, že keď ako pubertiaci (*zo zvedavosti či hlúposti*) podľahli onanií, bolo prakticky nemožné s tým prestať, tak sa prejavila závislosť a v hlave potom mladý človek nemá nič iné ako erotiku a porno. Neskôr, ak nemal silnú vôľu, začal praktizovať náhodné známosti, sex pre potešenie, promiskuitný spôsob života. Závislosti nútia človeka uvažovať individualisticky. Nie pre dobro spoločenstva ale pre vlastný pôžitok. Dokonca aj závislosť na chutnom jedle. Tým sa vlastne fixujú nižšie typy štruktúry psychiky, a jednotlivec má veľký problém dosiahnuť Ľudský typ štruktúry psychiky. A pre Ľudský typ psychiky je nevyhnutné naučiť sa uvažovať kolektívne. (*Nezanebávať seba, a pritom starať sa o záujmy vyššieho spoločenského celku*)

Človek ktorý má problém ovládať svoje sexuálne pudy (*alebo iné vypestované závislosti*) sa správa disharmonicky smerom k rodine. Rozbíja súdržnosť rodiny, v dôsledku čoho sa mnoho rodín rozpadá a takéto rodičia potom okrem psychickej traumy (*ktorá u detí blokuje záujem založiť si vlastnú rodinu*), nie sú schopní svojim deťom dať aj formou vlastného príkladu tie návyky, ktoré by im umožnili byť v budúcnosti harmonickými manželmi a rodičmi a šíriteľmi nahromadených vedomostí a návykov ďalej.

Takže zhrnutie:

- *Sexualizácia detí*, vytvára predpoklad pre vytvorenie u nich závislosti na telesnom potešení, pre promiskuitný spôsob života v dospelosti, zosilnenie sklonov k individualizmu.
- *Individualizmus, zaklincovaný závislosťou na nejakom potešení a promiskuitný spôsob života* – vytvára predpoklad pre nefunkčný model rodiny, zvýšenie rozvodovosti.
- *Rozvodovosť*, vytvára predpoklady k nižšej reprodukcii detí. Ľudia sa boja manželstva a záväzkov, lebo príliš veľa ľudí sa rozvádza, sami majú často skreslené a nejasné predstavy o rodine a tom ako má fungovať, a psychologické bloky. Radšej sa uchýlia k pôžitkárstvu, sexu pre radosť, a inej forme individualizmu. Detí sa rodí čoraz menej, a čoraz častejšie ako dôsledok rozkoše, ako nehoda.

Možno si niektorí pamätáte aj na ten experiment s [„myším rajom“](#). Istý vedec, vytvoril ideálne podmienky pre kolóniu myši, komfort (*dostatok krmiva, vody, priestoru, lekársku starostlivosť*). Končilo to ale vždy degradáciou a vyhynutím kolónie, pretože došlo k zlyhaniu „*inštitútu rodiny*“.

- Interval obnovy populácie sa nemenil (*ako často sa rodili nové generácie*). Avšak dĺžka života myši v dôsledku dobrej starostlivosti a ochrany sa výrazne predĺžila. Kým stačili zdroje, populácia rástla. Ak zdroje pre veľké množstvo populácie prestávalo stačiť, staré jedince sa držali svojich pôvodných sociálnych funkcií, mladšie jedince sa tak museli o svoje miesto pod slnkom tvrdo biť, a niektoré úplne rezignovali, stratili záujem aj o párenie, a zamerali sa iba čisto o seba, *stratili rodinné návyky*. Týmto sa zmenil model „rodiny“ v dôsledku zmeny životných podmienok a prerozdelenia sociálnych funkcií. Mladé jedince nedokázali viac naučiť svoje potomstvo rodinným sociálnym návykom, ktoré boli osvedčené a ktoré by fungovali v zmenených podmienkach. Dokonca ani pri pokuse založiť z týchto jedincov novú kolóniu (*keď sa podmienky zmenili na priaznivé a zdrojov obživy aj príbytkov bolo opäť dost*), nebolo už možné zabrániť autodeštrukcií tohto pokolenia. Mala to na svedomí jednak poškodená psychika, a tiež strata rodinných návykov aby dokázali znova vybudovať funkčný sociálny model.
- Preto to isté platí aj u ľudí. Ak uviažeme ľudí na závislosti a zoberieme im praxou osvedčené a fungujúce rodinné návyky a zručnosti, vďaka ktorým možno vybudovať stabilný sociálny model/štát, psychika takéhoto národa sa nastaví na autodeštrukciu. A tomu treba rozhodne predísť.

Odpovede na mnohé otázky ohľadom rodiny, sociológie a psychológie, možno nájsť v prácach Vnútorého Prediktora, ktoré sa postupne prekladajú. Danou tematikou sa bližšie zaoberá M. Veličko. Čiastočne je téma rozobratá v jeho [„Rozhovoroch o živote“](#) (*aj v textovej podobe*)

jardob
11.3.2016